

El geni, en funcions de tal i les ~~victimes~~
innocents i secundàries víctimes en el seu
paper de comparses.

En senecha ha dormit molt. Vintiquatre hores? Vinti-
quatre dies? Vintiquatre any? Vinticuatre ^(mar) seglevuitres?

El seu somni es meravellos. No se'n volria despertar.
Viu, intensament no sap ben bé, quina gloriosa
i olimpica Embriaguesa, ^{acompanyada de} ~~llançada per~~ nuvols de son i gu-
pires d'enterniment.

~~To be or not to be, that is the question. Sóc? No sóc? #~~
~~que, quei quei soc?~~

un gat en zel ha mordat planysívolament en una
taulada setena propera. ~~Sóc! Sóc! Sóc en Senecha, te~~
Guanyat el "mentoner!" ~~Sóc un geni!~~
- Sóc! Sóc! He!
Sóc un home célebre

3

guanyat el "muntanya" sóc un geni.

Voldria ~~per~~ executar tot seguit algun acte digne d'un gesai
més o menys trascendent, digne d'un ^{autentic} geni; que
fan els genis en despertar-se l'endemà del triomf?

Telefonen? A qui? Esperen que ~~està~~ sigui els Tele-
foni? Es llueixen? Es renten la cara (En Séneca ^{com la majoria dels genis} envia no té pà-
sava de cambra de bany) ^{després} i, jove
el que més l'abellissava, tornar a agafar la Son, con-
tinuar dormint

~~pesadilla~~ - perdó del dormitori -

Però la porta del sarcòfag s'obre. una tímida passa
s'afanca

- qui és? fa en Séneca tractant d'eixecar el caps.
incorporant-se d'un bot.

- Sóc jo, noi, respon la veu respectuosa de la seva mare
(~~No ha guanyat el "muntanya" a pesar de ser molt~~)

- Quina hora és?

- Són quarts de deu del vespre. Has dormit tot el
dia: ~~heu~~

~~Ara ja no te deblo~~

(He guanyat el "muntanya" es confirma el veredat)

- ~~Ella, la mare, havia passat tota la nit del "Muntanya" pregant a la seva mare~~
- I m'ha vingut ningui? ³ ~~pregonada el triomfador~~ ^{admirava} ~~ceverat~~
- Centenars de persones, exagera la seva mare. Tot el dia ha sonat el telèfon: periodistes, fotògrafs, curiosos ^{admiradors} Sobretot zones... ~~Alguns periodistes negres~~ per allunyar tota aquella gent que volia veure'l.
- I què els dics?
- Que et deixessin dormir. Dues cotxes rendit jat
- Han dit que tornaven?
- Alguns ho han dit, altres encara esperen al rebedor
- Hi vaig fa en Séneca impetuós -
- ~~Poc~~ abans es corpeix el poc la cabellera
- ~~Poc~~ abans es corona la mica, mi. Encara ~~m'he de vestir,~~
- «Pocorsí aussí me t'has despullat fílles!

En Seneca s'adona que no 4

Habia dormit amb 3 working, sabates, llaçet de papallona
Esp. Seneca havia arribat a casa a primeres hores del matí; havia
parlat d'una volta d'amics, amb quiac se genvia i de cebaseibres,
unes sabatilles. Sovint percidant al rebeix
~~enfilà una bata,~~
~~- Tres me~~

- Prepara'm un cafè ben carregat, mare.
- Sí, fill meu.

Sovint entra al rebeix, persona de casa vella i modesta
on un grup d'admiradors ~~formen rufle~~ ^{formen rufle} ~~el ref~~
~~apropren~~ ~~l'espereava~~
s'aproximen. L'abracen. Li estreuen la mà. Li pi-
quen l'esquena - En el grup no hi ha cap erudit.

- Bravo noi! Ja ets celebre.
- El plictós senyur fémea.
- No li digueis senyur, protesta un ex barrigotista
convertit ^{en paques hores} ~~al seneguisme~~ tot d'issa

Mentre el guanyador del "muntaner" xerrups ^{la tassa} del café
~~ges Kodess~~ ~~les canyes~~ actuen, els objectius fotogràfics, actuen. En
Séneca és fotografiat, de cara, de perfil de mig-ses,
de cos sencer; assegut, dret, sonriendo, meditatiu
desiplant, ...

El telèfon el reclama amb urgença. Cal que abandoni els seus
admiradors i corri a la redacció del "Futuro"
~~la gran revista gràfica~~
~~Futuro~~.

Allí s'aplega una part del consell directiu
~~fuma~~ ~~l'atmosfera, saturada~~ d'embornacions de tabac: havia
ordinari, negre, ros... i brevades de whisky
Els fotògrafs de la casa arrenen a actuar. Aquest cop
exclusivament per a la revista. En Séneca ^{a més de les pàgines de rigor} ~~intèriors~~ ~~hi prepara una de sincera i la portada~~ redactors literaris i
~~que la pàgina està~~ ~~acompanyades d'abundants textos~~ professionals ~~i cocauasses~~

gràfics s'escrivien
a breu el mi bufó el 6er literàriament i
mai perfecte plosticament ~~després que pugui~~
pugui. Ya al vespre, després de la proclamació del
guanyador, el bo i millor del gremi fotogràfic ^{i periodístic} de l'
Urbs, havia competit per ^a obtenir l'ègide de Che-
roi, costat per costat amb el director general del tu-
riisme, ~~els escriptors~~ ^{acompanyado de su} ~~la~~ seua bella i elegantissima ^{esposa} ma-
dame, alguna autoritat significada i alguns escriptors
de fama nacional ^{alternant amb} els membres del jurat siéssense
~~avagocigts de llur actuació~~ contrariament al que nom pot ~~pensar~~ a pri-
mera vista, cap foto d'en Figols ^{el costat per costat amb} el meu bufó, ~~que figurava en la~~ ^{el protagonista} ~~ja no era~~ ^{accompanyava el} ~~la~~ les moltes que il·lustrarien les revistes gràfiques i semi-
gràfiques de tot el país començaran per la més im-
portant - un referix, és clar a "Feliu" - Alguns me-
dia dies de la premsa ^{aquest fet} comentaven un poc estranys
També comentaven entre ells ^{que} l'absència de la felicitat que en el número

esclat del triomf d'en Séneca figurava com a la
proximada de l'heroi. Algun d'aquests ~~muchachos~~, in desrets,
com ~~correspondent de l'es~~^{maria} a l'ofici, ~~a en Séneca~~ demanen notícies de la min-
yoneta Barriquedosa que el dia del premi s'estava emborrosada amb
ell al bar del Ritz. Volien armar a trobar-la, xafardejar
per o molt sobre l'~~describible~~ idílic lligan que els unia,
fotografiar-los plegats i publicar les fotos de la pa-
rella. Pèrs en Séneca ~~va~~ resplicant predament que
no sap de qui li parlen. No recorda haver com-
partit l'alegria del triomf amb cap noia, ni haver
beut amb ella aquells Whiskies ~~que~~ cubas libres, ni haver
~~li oblideix i que no~~ ~~que~~ ~~els~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~
~~reporters desconegut~~ ~~sozia misterios~~ ~~protector~~ ~~assegut~~ ~~pagava~~ ~~reporters~~
Els muchachos de la premsa no insistixen per fer-se
una planxa. Però un d'ells, més o menys ~~ex~~
Barriquedosa ~~troba~~ ^{la Silvia} per casualitat
~~la barra d'un modestíssim cafe~~ ^{en una} ~~caixa del Consell~~ ^{i la pre-}
~~taula asseguda a~~ ^{de la prop de la catedral} ~~Si pre-~~

guita: (U) haven

- Tu, Sílvia, ja t'has borallat amb en Síneca?
- Mai no hem estat gaire amics ell i jo.
- No folis! Tots us vam veure en el bar del Ritz
aparellats en el bar del Ritz boratxos com una
sopa assaborint ^{anticipadament} el triomf anticipat del teu
enamorat
- Mai no ha estat el meu enamorat. Y ara menys! ~~ella~~
després de guanyar el "muntanyer" imagina't les pre-
tensions que havia agafat!

- Ara, de príncipes cap amunt es. ~~el pobre Síneca sol i espantat~~
~~(mes poc...) arrapat al braç de la noia - pobre al~~
~~mentre~~
 - No crec que s'acorderà ~~de~~ ~~mes poc allí mateix~~ Recorda
- ~~Priuen però la Sílvia no fa sense alegria. ~~Hora~~~~
- ~~veu que el plujalet freda~~
~~fàcilitat inesperada d'en Síneca li fa mal en cap de les~~
~~primprera que no s'ha anomenada ni un sol cop, contra~~
~~entreusteres subtils per la promesa el trumador no s'ha ressa~~
~~ta amb el retromir que han agafat a l'estona del~~
~~un sol cop. ~~se~~ la que el va acompanyar i sosténir~~
~~seu compassió molt amenaçosa, la qual glòria, quan en Síneca, ben era~~
~~obans de banyar-se~~
~~pat al seu ore, li preparava quasi plorant: gemegant:~~

més poe ...

Priven però la Silvia ho fa sense alegria

Evoça aquell Séneca sol, espantat. Se li arrosga
va al bras — patser al coll ^{tot ->} li pregava quasi
plorant: "Silvia no em deixis!"

Tot això ~~era~~ llumy, molt llumy — en quina
època, de quin segle, s'esqueia ~~a~~^a esdevenir aquest epu-

Entre l'escriptor en llengua castellana, l'ex-barri-
golià Séneca, autor d'uns gloriosos fragments de la
novel·la "Maranya Psicopàtica"; el guanyador del "Mun-
any", s'estenia un abisme de temps; de silenci

La Silvia ja no existia, en mulleres, autor efectiu per
be' que secret, de "Embell Maricornial", tamboc. En Cuc
pera", mare literària del geni — el paper de poesia,
el deixaren per a en Figols — igualment engolit per iolit

~~l'exit d'en Séneca~~

10

Emball Manicomia

~~es a dir: l'autor de la novella catalana que~~
~~coagirà l'ètica, l'estètica, els conceptes, el llenguatge, la sintaxi i fins~~
que
~~revolucionaria la literatura catalana, que ni~~
~~ssborrarà tot un passat més gloriós per conver-~~
~~tir ara en l'literatura anti-quada, abocada a la mort,~~
~~aberrida ...~~

Hom esperava - alguns crítics prestigiosos començaren a insinuar-ho - que els autors vells, avergonjits del que havien fet fins llavors ~~s'enterrarien~~ ^{llur} ~~s'omenarien~~ ^{passat} - o tractarien de seguir - l'exem-

ple de l'autor de "Emball Manicomia" ~~no plagiarien~~.
Els respectancis s'enfonsarien en l'ombra de l'oblit, els joves ~~se hagien de tractar de seguir~~ tractarien d'aplicar-se: seguir aquella nova escola descoberta pel jove Séneca escola que

- Silvia, no ens deixis

* 109

Tot això era llum, molt llum. Entre l'escriptor en llenç
castellana, d'exbarrigotista Férrer, autor d'alguns fragments
"Copàtica" ignorati disutat i silvia m'hi bafí: el guanyador
del "Muntaner" revelació de la novelística catalana ~~s'ha de~~
"Imball manicomial" ~~ta~~ si ~~de~~ obre un abisme de tenebres
oblit. ~~ta han transcorregut seglest de mortal~~ ~~de silencio i de espai~~

~~Lia Silvia, companya ocasional d'aquelles noches de solitud ja~~
~~no existia com una existia en mulleres autor efectiu de~~
~~la novel·la "Excel·lent manicomial" guanyadora del~~
~~"Muntaner" i tampoc no existia Fel cronista i relacions~~
~~publicades a l'ora que critic mundia social del gran m.~~

~~El triomf ha havia cobert tot, Lia Silvia~~
~~ja no existeix, en mulleres, autor efectiu de l'~~
~~"Imball manicomial" Tombo, ni el ciclic oficis,~~
~~de "Futuro" autèntica mare inventar literari del geni~~

fol 11

tot just descoberta ja començava de donar fruit
alguns joves escriptors improvisats, es llencaven a escriure
~~ociures novelles~~ amb l'esperança d'ésdevenir un nou
síneu, decidiren de cap i volta fer-se escriptores. Natural-
ment a cap ins l'va passar pel cap aprendre a
escriure i la majoria tampoc no ~~creia~~ ^{d'utilitat} de gran altre
tot elegir. De elegir poes, poquissims, en tenien lleure
perque la majoria ~~no~~ vivia intensament la vida
social ~~barcelonina~~ d'aquells temps: ...
que, ben mirat -

- elegir ~~velles~~ i aburridissimes ~~novelles~~ no el perdre el temps en
enrar menys ~~no~~ escriptes per un menys de 35 anys
que eren els únics que realment podia esperar alguma cosa.
amb els seus grets ~~que~~ podia ~~esperar~~ alguma cosa.
intensa vida social: vetaus, sopars, vernis al fresc, vida inten-
sa de redaccions ~~sota~~ constante, la clau de l'xit,
frequenciacions ~~sota~~ (salons, sales, personetes) importants de la
sociedad, reverencies, complimentos, etc.
son el que fa l'xit en la vida - exit, esclar, no
vol dir art ni literatura
sabedora, d'aixo, els imitadors d'en
Seneca en diuen perdre el temps; i potser tien raó.

10

Llo Felvíia ho havia d' haver comprès. En realitat no va trigar a comprendre-ho. En sèneca ja no es tractava en condicions d'adonar-se de cap cosa, que no fos ell mateix, és a dir: el prets autre d' una novel·la que aconseguiria ser celebre.

El gran llibre ~~era~~ intelligent i audaç maniobra d'en Figols i els seus collaboradors: és a dir fer un geni del norès, obtemà més èxit del que els propis autors ^{n'} s'esperaven.

La propaganda (el reclam) havia estat molt ben pensada i molt-bon executada. No hi haurien planyut (estalviat) res ni diners, ni ~~altres~~ poses, ni literatura (freedom ^{anarquistes} ~~periodistes~~ amarats) ~~ni~~ més o menys disimulat en forma de crítiques, comentaris, ~~intervis~~ entrevistes...

La novella "Eubell manicorni" no mancava en cap llibreria ^{de Catalunya, especialment en les de la capital} ~~que~~ grans mitjanes, ^{de} poca importància. Les fotos del jove autor, rebellació ^{de la} Temporada s'exibien arreu i el públic comprava la novel·la.

He dit ~~que~~ comprava - que és el que en Figols s'havia pr-

posat, però molt poc segurament la llegia. Es a dir, Tots o quasi tots els qui l'havien comprada, la comencaven amb gran interès però cap, o quasi cap, no tenia el coratge d'arribar al darrer capítol.

No podem afirmar que la culpa fos de la novel·la. Tampot. Possiblement al menys en part, la culpa era dels lectors. Possiblement era difícil de comprovar que aquesta darrera avinentsa és difícil de comprovar naturalment, en primer lloc perquè els lectors no no comprendien les sabates però enreixades concepcions, la genial manegada gosaven confessar que no les comprendien, que no en tot formalism d'adulteris, incert, exaltat, desipid, argumental, treien l'entallat, que s'hi aburrien. Els crítics mes erinents i areditats, un jirat compost de personalitats literàries indescutibles, havien afirmat la indisputable superioritat de "Emball Manicomial", l'havien declarada no solament unicament la millor de les obres presentades al "Muntanya" sinó la millor novel·la

; imberessades

gosaven confessar que no pisaven les sabies ~~subtils~~
 misteris ~~subtils~~ ^{la majoria.}
 n'importa
 es del genial autor. ~~les~~ ^(s) critics mes eminentes, afe-
 ditats del país havien proclamat públicament les
 excepcionals de la novella d'en Seneca. El jurat
 que l'havia votada ^(s) ~~compost~~ ^{(per unanimitat, naturalment-} de personalitats
 eminènissimes (es veritat que algunes d'aquestes mem-
 mentíssimes personalitats
~~les del jurat~~ no l'havien llegida, ~~alguna~~ ^{(per manca de} ~~no ho sa-~~
~~tempo i un altre més temps;~~ ^{d'intéress} ~~altres~~
~~ta sumga era un secret.~~ Si no l'haven llegida era per
~~tempo i altres~~ ^{que} ~~que havia de votar~~ ^{que havia de votar} que de tots
~~que~~ ^{que} ~~estava en l'abstenció~~ ^{que havia decidit votar} ^{que se}
~~que havia de votar~~ ^{en Figols havia decidit votar} estalviar aquesta feina

Aquest jurat junç amb els critics literaris del país era una
 garantia indiscutible de la superioritat de la novella d'en
 Seneca; els respectuosos lectors influïts per l'opinió de jorts
 critics; publicat en general, no esaven — confessar que no l'entenien

forjar un germí de fabricació casolana en vistes a un ne-
gociet de la gran "Editorial Europa." He dit negociet / no ne-
goci perquè els negocis no es solen fer editant llibres escrits
 en català. El públic que llegix en català, és poc nom-
 brós perbe que fidel i entusiasta ~~per~~ hui home de la taula
 comercial d'en Figols i Companyia no es llençava mai a una
aventureres ~~empreses~~
~~d'aquestes~~ ~~aventureres~~ sense haver creat abans el clima ~~pro-~~
 pí. Ets cops estaven ben elegats: el llibre es venia
 que el llegissin i l'assaborissin eren figures d'un
 altra paner. El cas es que ningú no gosava criticar-
 i menys encara confessar que no podien tenir ni
 interès ni paciència per llegir lo fins el final.
 Comprenc que algun dels meus lectors - si és que en tiene
 algun - donin credit a l'extraña aventura d'apunt

heroi de fabricació casolana i de la seva célebre no
 vela que l'othom - o quasi l'othom - va componer i ninsú -
 quasi ninsú no va acabar de llegir. Per a comprendre aquestes
 insolida en d'evocar una època - sortosament ja llun-
 yana - quan Catalunya vivrà temps estranys. temps ~~a~~
separacionisme entre catalans de dictadures editorials, ~~i~~
 esporriguiment general - ~~Ara~~ Poca gent posava dir clara-
 ment el seu pensament suposat que tinguis temps
 de pensar - ~~Poca gent deia el que posava, si havien acostu-~~
^{Els ciutadans,}
 mat a viure esporriguts sempre sota la temença de les possi-
 bles conseqüències d'expressar en veu alta una opinió perco-
 rrent i simple que tot - tal com la de dir que certes obres lite-
 ràries no us agraden. En els medis intel·lectuals regnava una hipocrisia
 que contrastava amb la franquesa que regnava en els camps de

* 12

de la gran Editorial Europa, no existia. No existia; l'oficina
no sabia però ^{començà} no posaven dico en seu altra. I quent fet
singular va crear una situació especial. Totz solien
que mentien però ni un sol no posava ~~després~~ ^{que} aquesta
Per pòr de perdre les poques o moltes avantatges d'un
fictici: El consorci editorial elegit pel Secret que es
unia i que, d'haver estat revelat constituïa el fra-
càs de la diabolica combinació d'en Figols habilment se-
cundat pels seus complices.

En segon lloc els ~~senyors del jutjat~~ ^{els quals} van votar
que votaven el "Emball Manicomia". Aquests viatges te-
nien un cert prestigi literari. No podien (alguns) confessar
que no havien llegit la novel·la premiada i els altres
que l'havien elegida i la trobaven genial. Entre aquests
darrers hi havia en sellent que l'havia llegida:
per poder arribar a la darrera pagina si havia

producció fotogràfica de ¹⁴ l'autor on cada revista setmanal
 diari, setmanari, mensual i revista mensual
 gràfica o no de totes les ciutats, capitals de província, comarcais, po-
 bles i poblets del principat, de les illes i de València,
 on, amb unanimitat mai vista en Séneca era declarat
 el l'autor el novel·lista més serial de tots els temps. Ya
 no hi va haver cap llegidor de novelles capaç de
 declarar que no havia potut acabar la primera gran
 novella d'en Séneca. Hauria estat com declarar
 públicament la seva ignorància. Y no sols dels es-
 critors de llibres més o menys professionals els qual ja no
 podien sinó ^{opinar} favorablement, amb entusiasme ^{sobre} la
 novella del geni, si no volien posar públicament; pri-
 madament per envellots estigmata que tots, naturalment,
 desitjaven evitar.